

Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonė dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl vartojimo gaminių saugos, kuriuo panaikinama Tarybos direktyva 87/357/EEB ir Direktyva 2001/95/EB

(COM(2013) 78 final – 2013/0049 (COD))

(2013/C 271/15)

Pagrindinis pranešėjas **Bernardo HERNÁNDEZ BATALER**

Taryba, 2013 m. vasario 25 d., ir Europos Parlamentas, 2013 m. kovo 12 d., vadovaudamiesi Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 114 straipsniu, nusprendė pasikonsultuoti su Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetu dėl

Pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl vartojimo gaminių saugos, kuriuo panaikinama Tarybos direktyva 87/357/EEB ir Direktyva 2001/95/EB

COM(2013) 78 final – 2013/0049 (COD).

Bendrosios rinkos, gamybos ir vartojimo skyrius, kuris buvo atsakingas už Komiteto parengiamąjį darbą šiuo klausimu, 2013 m. vasario 12 d. priėmė savo nuomonę.

Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetas, atsižvelgdamas į tai, kad darbas skubus, savo 490-ojoje plenarinėje sesijoje, įvykusioje 2013 m. gegužės 22–23 d. (gegužės 22 d. posėdis), pagrindiniu pranešėju paskyrė Bernardo HERNÁNDEZ BATALER ir priėmė šią nuomonę 120 narių balsavus už, 1 – prieš ir 3 susilaikius.

1. Išvados ir rekomendacijos

1.1 EESRK pritaria Komisijos požiūriui, kad reikia sukurti teisinį pagrindą, kuris užtikrintų aukštą vartotojų apsaugos lygį ir pagal kurį būtų reikalaujama, kad vartojimo gaminiai būtų saugūs.

1.2 Komitetas mano, kad reglamentas yra tinkamas teisinis pagrindas šiam esamų teisinių dokumentų konsolidavimui juos priderinant prie naujos prekybos gaminiiais teisinės sistemos. Reglamentas padės užtikrinti vienodą saugos lygį visose ES šalyse nustatant bendrus kriterijus.

1.3 Kadangi reglamentas yra vienintelė priemonė, leidžianti nustatyti tokias pat priemones skiriant tokią pat paramą tokio paties dydžio rizikai visose ES šalyse, svarbu, kad šiame pasiūlyme vartojami terminai būtų vienodai aiškinami visose Sąjungos šalyse.

1.4 EESRK mano, kad Komisija, atsižvelgdama į standartizavimo svarbą siekiant užtikrinti produktų saugą, turėtų labiau remti vartotojų dalyvavimą Europos standartizacijos komiteto ir kitų panašių organizacijų veikloje.

1.5 Dėl visiško vidaus rinkos sukūrimo EESRK išreiškia nuomonę, kad pasiūlymas yra vartotojams labai svarbi apsaugos priemonė, kadangi ji sumažina susižalojimų ir žūčių pavojų ir leidžia atkurti pasitikėjimą. Be to, Komitetas išvelgia būtinybę užtikrinti komercinių sandorių skaidrumą ir sąžiningumą, kad tie, kurie nori gaminti ir parduoti nesaugius gaminius, negalėtų

įgyti nesąžiningo pranašumo konkurentų, kurie prisiima su gaminių saugumo užtikrinimu susijusias sąnaudas, atžvilgiu.

2. Įžanga

2.1 Vartotojų saugos užtikrinimas reiškia, kad jiems teikiamos prekės ir paslaugos turi būti tokios, kurios naudojamos įprastomis ir numatomomis sąlygomis nekeltų pavojaus vartotojų saugai, o jei tokį pavojų kelia, tai gali būti pašalintos iš rinkos taikant greitas ir paprastas procedūras. Tai yra vienas pagrindinių Europos vartotojų apsaugos politikos principų nuo 1975 m., kai buvo patvirtinta preliminarinė programa⁽¹⁾. Po 1986 m. birželio 23 d. priimtos Tarybos rezoliucijos⁽²⁾ dėl vartotojų interesų gynimo ir skatinimo techninio suderinimo ir standartizavimo srityje pradėtas taikyti *naujas požiūris*⁽³⁾.

2.2 1992 m. priimta pirmoji direktyva dėl bendros gaminių saugos⁽⁴⁾ buvo pakeista 2001 m. gruodžio 3 d. Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/95/EB⁽⁵⁾, kuri įsigaliojo 2002 m. sausio 15 d. Į valstybių narių nacionalinę teisę ji turėjo būti perkelta iki 2004 m. sausio 15 d. Tuo metu EESRK palankiai įvertino⁽⁶⁾ Komisijos siūlomą požiūrį, tačiau išreiškė abejonių dėl tam tikrų aspektų.

⁽¹⁾ 1975 m. balandžio 14 d. Tarybos rezoliucija dėl Europos ekonominės bendrijos vartotojų apsaugos ir informavimo politikos preliminarios programos (OL C 92, 1975 4 25, p. 1).

⁽²⁾ OL C 167, 1986 7 5, p. 1.

⁽³⁾ Remiantis 1985 m. gegužės 7 d. Tarybos rezoliucija (OL C 136, 1985 6 4, p. 1).

⁽⁴⁾ OL L 228, 1992 8 11, p. 24.

⁽⁵⁾ OL L 11, 2002 1 15, p. 4.

⁽⁶⁾ OL C 367, 2000 12 20, p. 34.

2.3 Sukurta nemaistiniams produktams skirta skubaus keitimosi informacija sistema (angl. RAPEX) padėjo Komisijai ir valstybių narių valdžios institucijoms keistis informacija apie šių valdžios institucijų ir ekonominės veiklos vykdytojų nustatytas priemones, susijusias su gaminiais, keliančiais didelį pavojų vartotojų sveikatai ir saugai, siekiant reaguoti skubos atvejais. 2004 m. Komisija patvirtino (?) konkrečias politines gaires, kad užtikrintų tinkamą RAPEX veikimą.

2.4 Nors 27 valstybės narės tinkamai perkėlė direktyvą į savo nacionalinę teisę, jos įgyvendinimo nuostatos ne visur vienodos. Kai kurie perkėlimo teisės aktai skiriasi, pavyzdžiui:

- saugos vertinimo aspektai, numatyti direktyvos 3 straipsnyje;
- dėl atsekamumo – kai kurios valstybės reikalauja ant produkto arba jo pakuotės nurodyti gamintoją (arba importuotoją) ir su juo susijusią informaciją, tuo tarpu kitose valstybėse tai nėra privaloma;
- be to, kai kuriose valstybėse narėse reikalaujama, kad gamintojai praneštų apie žinomą pavojų, bet neprivaloma pranešti, jei gamintojas turėtų žinoti apie pavojų remdamasis turima informacija.

3. Komisijos pasiūlymas

3.1 Šis pasiūlymas dėl reglamento priklauso *gaminių saugos ir rinkos priežiūros priemonių rinkiniui*, kuris apima ir pasiūlymą dėl bendro rinkos priežiūros reglamento bei daugiametį rinkos priežiūros veiksmų 2013–2015 m. planą.

3.2 Pasiūlymu dėl reglamento siekiama papildyti pastaraisiais metais patvirtintą vartojimo gaminių ir jų prekybos saugos teisinę sistemą, kuri taikoma pagamintiems ne maisto produktams, išskyrus kai kuriuos gaminius, pavyzdžiui, antikvarinius daiktus. Jame reikalaujama, kad vartojimo gaminiai būtų saugūs ir nustatomos konkrečios prievolės ekonominės veiklos vykdytojams. Pasiūlyme dėl reglamento taip pat išdėstytos nuostatos dėl standartų, kuriais grindžiamas bendrasis saugos reikalavimas, rengimo. Komisijos naudojamas teisinis pagrindas yra SESV 114 straipsnis, kuris taikomas vidaus rinkos kūrimo ir jos veikimo užtikrinimo priemonėms ir yra pagrindas Sąjungos ir valstybių narių kompetencijos pasidalijimui.

3.3 Komisija pakeičia teisėkūros priemonę ir vietoj direktyvos pateikia pasiūlymą dėl reglamento siekdama užtikrinti vienodą saugos lygį visose ES valstybėse narėse ir suderinti

šios srities teisės aktus. Šiuo tikslu ji apibrėžia bendrus kriterijus, neprieštaraujančius konkrečius sektorius reglamentuojantiems teisės aktams. Pasiūlyme dėl reglamento nustatomos aiškios ir išsamios taisyklės, kurios visoje Sąjungoje bus taikomos vienodai ir vienu metu.

3.4 Komisija siekia išlaikyti aukšto lygio vartotojų saugą ir sveikatos apsaugą racionalizuodama ir supaprastindama saugos sistemą ir jos sąveiką su kitais Sąjungos teisėkūros procedūra priimamais aktais.

3.5 Pasiūlymu panaikinamos Direktyvos 87/357/EB ir 2011/95/EB, kurių turinys padalytas į du šiuo metu rengiamus pasiūlymus dėl reglamento. Taigi šiuo metu Bendros gaminių saugos direktyvoje esančios rinkos priežiūros ir RAPEX nuostatos perkeltos į pasiūlymą dėl naujo bendro rinkos priežiūros reglamento, kurį sudarys į vieną teisės aktą perkeltos visos rinkos priežiūros taisyklės ir kurioje RAPEX taps vienintele perspėjimo apie riziką keliančius gaminius sistema.

3.6 Kita vertus, nagrinėjamame pasiūlyme nustatytos pagrindinės susijusių ekonominės veiklos vykdytojų (gamintojų, importuotojų, platintojų), veikiančių vartojimo gaminių tiekimo grandinėje, prievolės, kai pagal konkrečius sektorius reglamentuojančius Sąjungos derinamuosius teisės aktus jiems netaikomi atitinkami reikalavimai. Taigi jis taikomas tik tais atvejais, kurie nėra reglamentuoti arba yra tik iš dalies reglamentuoti sektorių teisės aktais.

3.7 Jis grindžiamas bendru principu, kad visi ne maisto produktai, skirti parduoti ar pateikti Sąjungos rinkai, būti saugūs. Konkretesnės ekonominės veiklos vykdytojų prievolės nustatomos tik tiems iš jų, kuriems netaikomos atitinkamos derinamuosiuose teisės aktuose, reglamentuojančiuose konkretų gaminių sektorių, nustatytos prievolės.

3.8 Pasiūlymas buvo supaprastintas nustačius aiškų ryšį su konkrečius sektorius reglamentuojančiais teisės aktais ir supaprastinus standartus. Vartojimo gaminiai, atitinkantys konkrečius sektorius reglamentuojančius Sąjungos derinamuosius teisės aktus, kuriais siekiama užtikrinti asmenų saugą ir sveikatą, bus laikomi saugiais ir pagal siūlomą reglamentą.

3.9 Be to, apibrėžtys buvo atnaujintos ir suderintos su nauja prekybos gaminiais teisine sistema. Be to, galiojančių Europos standartų identifikavimo arba prašymo parengti Europos standartus, kuriais remiantis būtų galima daryti prielaidą, kad gaminyje yra saugus, procesas buvo gerokai supaprastintas ir priderintas prie bendros standartizacijos sistemos.

(?) Komisijos sprendimas 2004/418/EB (OL L 151, 2004 4 30, p. 84).

3.10 Ekonominės veiklos vykdytojų prievolės susijusios, be kita ko, su ženkliniu, gaminių identifikavimu, taisomaisiais veiksmais, kurių imamasi, kai gaminiai yra nesaugūs, ir kompetentingų institucijų teikiama informacija.

3.10.1 Pasiūlyme reikalaujama, kad ekonominės veiklos vykdytojai nurodytų ekonominės veiklos vykdytojus, kurie jiems tiekia gaminius ir kuriems jie gaminius patys tiekia. Komisijai suteikti įgaliojimai priimti priemones, kuriomis reikalaujama, kad ekonominės veiklos vykdytojai sukurtų elektroninę atsekamumo sistemą arba prie tokios sistemos prisijungtų.

4. Bendrosios pastabos

4.1 EESRK palankiai vertina reglamentą, užtikrinantį aukštą vartotojų sveikatos apsaugos ir saugos, ypač gaminių saugos, lygį, ir mano, kad Komisija gali padėti tai užtikrinti. Komitetas vis dėlto pageidauja, kad siekiant užtikrinti didesnę pasiūlymo aiškumą būtų atsižvelgta į šioje nuomonėje pateiktas pastabas.

4.2 EESRK atkreipia dėmesį, kad pasiūlymo „Aiškinamajame memorandumė“ pateikta išsami informacija vėliau neperkeliamą į siūlomo reglamento tekstą. Taigi konstatuojamosiose dalyse nurodoma, kad naujasis pasiūlymas taikomas visiems pardavimo būdams, įskaitant elektroninę prekybą, tačiau reglamento tekste šis klausimas neminimas. Atsižvelgiant į tai, kad pagal numatomą teisinę priemonę reikalaujama iš anksto suvienodinti kriterijus, kad jie būtų vienodai aiškinami visose ES šalyse, EESRK rekomenduoja pasiūlymo dėl reglamento tekst bent trumpai paminėti šiuos aspektus.

4.2.1 EESRK mano, kad pasiūlymas dėl reglamento yra tinkamas ir proporcingas, kadangi tai yra vienintelė priemonė, leidžianti nustatyti tokias pat priemones skiriant tokią pat paramą tokio paties dydžio rizikai visose ES šalyse. Tai tinkamas būdas panaikinti Direktyvas 87/357/EEB ir 2001/95/EB užtikrinant, kad bus išlaikytas abiejose direktyvose nustatytas apsaugos lygis reikalaujamos saugos požiūriu.

4.2.2 Ši priemonė padeda užtikrinti teisinį tikrumą rinkai ir vartotojams. Reglamentu ne tik supaprastinamos priemonės, bet ir suteikiama galimybė sumažinti jo priėmimo ekonomines sąnaudas ir užtikrinti vienodą jame vartojamų terminų aiškinimą visose Sąjungos šalyse.

4.2.3 Reikia pabrėžti, kad reglamento taikymo sritis apibrėžiama atsižvelgiant į konkrečius sektorius reglamentuojančius Sąjungos derinamuosius teisės aktus. Todėl pirmajame straipsnyje reikėtų akcentuoti kitų konkrečius sektorius

reglamentuojančių teisės aktų dėl vartojimo gaminių saugos bendrą ir horizontalųjį pobūdį.

4.3 Kaip ir direktyvoje, pasiūlyme dėl reglamento reikalaujama, kad vartojimo gaminiai būtų saugūs. Jame nustatytos tam tikros prievolės ekonominės veiklos vykdytojams ir išdėstytos nuostatos dėl standartų, kuriais grindžiamas bendrasis saugos reikalavimas, rengimo. Tačiau „atsargumo principas“, kuriuo turi būti grindžiama gaminių sauga, nėra paminėtas reglamento nuostatose ir turėtų būti aiškiai įtrauktas į dėstomąją dalį.

4.4 Pasiūlymo terminų apibrėžys

4.4.1 Kalbant apie pasiūlyme vartojamų terminų apibrėžtis, EESRK mano, kad kai kurios iš jų turėtų būti persvarstytos, kadangi dėl terminologijos, vertimo ar valstybių narių skirtingų teisinių tradicijų jos gali kelti problemų ateityje taikant reglamentą.

4.4.2 „Saugių“ gaminių sąvoka yra tinkama ir apima įvairius aspektus, leidžiančius įvertinti gaminių saugą atsižvelgiant į jų savybes, kurias vartojas turi žinoti, pavyzdžiui, naudojimo trukmę, pobūdį ar sudėtį. Tačiau terminas „gaminys“ turėtų būti papildytas žodžiu „pagamintas“.

4.4.3 Terminai „įprastos“ ir „pagrįstai numatomos“ taip pat gali sukelti tam tikrą sumaištį, kadangi pagrįstumo kriterijus gali būti suprastas kaip galimybė pateikti bet kokių gaminių, net jei jis nėra saugus, su sąlyga, kad bus tinkamai naudojamas.

4.4.4 Terminą *normal* (liet. „įprastas“) galbūt reikėtų pakeisti *usual* (liet. „įprastas“) arba prirėkus šią dviprasmišką sąvoką susieti su vartotoju, kuriam šis gaminys skirtas. Šiuo tikslu EESRK rekomenduoja minėtą terminą pakeisti formuluote „nesaugus gaminys“⁽⁸⁾, kadangi tokiu būdu ši sąvoka būtų suderinta su direktyvoje dėl civilinės atsakomybės už gaminius su trūkumais pateikta sąvoka. Atsižvelgiant į tai, reikėtų suvienodinti valstybių narių teisinės sistemos, nors nagrinėjamoje direktyvoje gaminio sąvoka yra platesnė.

4.4.5 Dėl termino „įgaliojimas atstovas“ apibrėžties reikia pažymėti, kad dėl minimo „rašytinio įgaliojimo“ ateityje gali kilti ginčų tose šalyse, kurios reikalauja, kad iš anksto būtų sudaryta įgaliojimo sutartis. Todėl jį reikėtų pakeisti formuluote „rašytinis užsakymas“, pagal kurią valstybėms narėms būtų suteikta galimybė atsižvelgiant į jų nacionalinę teisę pasirinkti tinkamiausią sutarties sudarymo formą taip išvengiant ateityje galinčių iškilti sutartinio pobūdžio problemų.

⁽⁸⁾ OL L 210, 1985 8 7, p. 29.

4.4.6 EESRK rekomenduoja „didelės rizikos“ apibrėžtį papildyti bet kokia „pozicijos rizika, nenumatyta atveju ar pavojumi“ taip sustiprinant vartotojų apsaugą. Kitaip tariant „didelė rizika“ turėtų būti susieta su būtinybe vos tik sužinojus apie riziką imtis neatidėliotųjų veiksmų ir priemonių.

5. Konkrečios pastabos

5.1 Pasiūlyme dėl reglamento didelis dėmesys skiriamas būtinybei suvienodinti ir supaprastinti ekonominės veiklos vykdytojams taikomas prievolės. EESRK šiai nuostatai visiškai pritaria, nes tai padės išvengti ekonominės veiklos vykdytojams ir nacionalinėms institucijoms kylančių neaiškumų.

5.2 4 straipsnyje reikėtų įterpti žodžius „toliau šiame reglamente apibrėžtomis sąlygomis“, kadangi čia minimo saugumo sąvoka gali nesutapti su kituose konkrečiuose sektoriuose skirtuose dokumentuose numatytais nuostatomis.

5.3 Pasiūlyme reikėtų paaiškinti, kokia apimtimi į reglamento taikymo sritį įtraukiamos paslaugos. Vis dėlto EESRK tikisi, kad Komisija pateiks išsamų pasiūlymą dėl paslaugų saugumo Europos Sąjungoje.

5.4 Kalbant apie 6 straipsnio d punkte minimus „pažeidžiamus vartotojus“, reikėtų patikslinti, ar „pažeidžiamo vartotojo“ sąvoka apibrėžta atsižvelgiant į bendrąjį kriterijų (amžius, sveikata ir t. t.), ar priklauso nuo gaminio savybių (nepakanka informacijos). EESRK laikosi nuomonės, kad, norint užtikrinti kuo didesnę Sąjungos teisės nuoseklumą, reikėtų vartoti savarankiškas visai Sąjungos teisei tinkamas sąvokas, o ne apibrėžti jas kiekvienam pasiūlymui dėl teisėkūros procedūra priimamo akto.

5.5 6 straipsnio 2 dalies h punkte kalbama apie pagrįstus vartotojų lūkesčius dėl saugos. Reikėtų patikslinti „pagrįstumo“ sąvoką nurodant terminus „pagal pobūdį, sandarą ir paskirtį“, kurie reglamentui suteiktų daugiau teisinio tikrumo.

5.6 EESRK mano, kad vartotojai turi teisę gauti aiškią ir tikslią informaciją apie produktų kilmę, bet kokiomis aplinkybėmis nurodant tikslią kilmės vietą, laikantis Sąjungos teisės nuostatų.

5.7 Be to, reikėtų peržiūrėti šios nuostatos formuluotę, kad gamintojai ir importuotojai iš tiesų privalėtų „užtikrinti“, jog laikosi šioje nuostatoje numatytų prievolių.

5.8 Gamintojų ir kitų veiklos vykdytojų prievolės

5.8.1 Pasiūlyme dėl reglamento nustatomos taisyklės, kuriomis vadovaudamiesi gamintojai rengia dokumentus ir imasi priemonių vartotojų saugai užtikrinti. Komiteto nuomone, tai labai svarbu.

5.8.2 Konkrečiai šios prievolės apima atsitiktinai paimamų parduodamų gaminių pavyzdžių tyrimus, skundų nagrinėjimą, registruojamos informacijos apie skundus, reikalavimų neatitinkančius gaminius, susigrąžintus gaminius saugojimą, ir, jei reikia, gamintojo ir platintojo informavimą apie vykdomą stebėseną.

5.8.3 Vis dėlto pasiūlyme nepatikslinamos įgyvendinimo nuostatos paliekant kiekvienai valstybei narei galimybę savo nuožiūra priimti taikytinas priemones (pavyzdžiui, sukurti specialų registrą). Pageidautina, kad šios priemonės būtų suderintos ir būtų galima išlaikyti perspėjimo sistemą, kuri leistų pakankamai anksti informuoti rinką ir taikyti veiksmingas priemones, kol žala dar nepadaryta.

5.9 Techniniai dokumentai

5.9.1 Vartotojų informavimo reikalavimai turėtų galioti tik klausimais, susijusiais su produktų naudojimu ir pobūdžiu. Šių reikalavimų nereikėtų išplėsti vadinamajai techninei informacijai, kadangi joje gali būti su komercinėmis paslaptimis susijusių ir kitokių konfidencialių gamintojų duomenų, kurie turėtų būti prieinami valdžios institucijoms; todėl reikėtų nustatyti aiškias bendras taisykles, apie kurias pasiūlyme nekalbama.

5.9.2 Kadangi iš teksto galima suprasti, kad gamintojas atsako už nesaugaus gaminio sukeltą žalą, būtų naudingiau numatyti, kad techninių dokumentų turinys turi galioti dešimt metų. Kad būtų aiškiau, reikėtų, kad 8 straipsnio 6 dalyje pateikiama formuluotė „Gamintojai užtikrina, kad“ būtų pakeista „Gamintojai privalo užtikrinti, kad“, kuri labiau atitinka jiems tenkančias prievolės. Tas pats *mutatis mutandis* turėtų būti taikoma importuotojams ir jų atsakomybei, kaip ir prievolė dešimt metų po gaminio pateikimo rinkai saugoti techninius dokumentus, galiojanti ir kitiems ekonominės veiklos vykdytojams.

5.9.3 Kad vartotojai galėtų naudotis savo teise gauti informaciją apie tam tikrą produktą be jokių kliūčių, Komitetas rekomenduoja, kad 8 straipsnio 7 dalyje numatyta galimybė susisiekti su gamintoju (gamintojai nurodo vieną adresą, kuriuo su jais galima susisiekti) nekainuotų brangiai vartotojui, kad jis dėl to nesijaustų nukentėjęs.

5.10 Kalbant apie gaminius, kurie atrodo kitaip, nei yra iš tikrųjų, EESRK prašo užtikrinti kiek įmanoma didesnę apsaugą, visų pirma turimi omenyje gaminiai, kurie yra panašūs į žaislus ir kuriuos turėtų reglamentuoti Žaislų saugos direktyvos nuostatos, kad būtų pasiektas aukštas mažamečių apsaugos lygis.

5.11 EESRK nuomone, reikėtų užtikrinti gaminių atsekamumą visais tiekimo grandinės etapais, kadangi tai padeda nustatyti ekonominės veiklos vykdytojus ir numatyti taisomuosius veiksmus dėl pavojingų gaminių (pavyzdžiui, sugrąžinimo priemonės, ar, prireikus, pašalinimą iš rinkos).

5.12 Dėl Europos standartų, kurių laikymasis leidžia daryti atitikties prielaidą, EESRK mano, kad pasiūlymas patobulina dabartinės sistemos veikimą. Vis dėlto reikėtų paaiškinti pereinamojo laikotarpio nuostatas ir atitikties prielaidą, kad būtų užtikrintas dar didesnis teisinis tikrumas.

5.12.1 Atsižvelgdamas į standartizavimo reikšmę, EESRK mano, kad Europos standartizavimo institucijoms reikėtų skirti reikiamų išteklių darbo našumui padidinti ir aukštai kokybei užtikrinti. Taip pat reikėtų veiksmingiau atstovauti vartotojams.

5.13 Iš esmės taisyklės dėl deleguotųjų aktų atrodo teisingos, nors nelogiška įgaliojimus suteikti neribotą laikotarpį. Be to, svarbu, kad esminiai klausimai nebūtų sprendžiami deleguotaisiais aktais, kuriais negalima peržengti pirminio akto ribų. Juos turėtų būti galima daugiausia taikyti pavojingų produktų

prekybos atvejais. Todėl teisingai siūloma deleguotuosius aktus priimti pasiūlymo 15 straipsnio 3 dalies a punkte numatytais atvejais ir reikėtų padiskutuoti dėl to paties straipsnio b punkte numatytų atvejų.

5.14 Kalbant apie sankcijas reikėtų priminti, kad EESRK pritaria pažeidimų tipų ir taikytinų sankcijų suderinimui⁽⁹⁾, kadangi vien bendras paminėjimas, kad sankcijos turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasomos, gali iškreipti rinkos veikimą.

5.14.1 Galiausiai EESRK mano, kad siekiant užtikrinti reglamento nuostatų įgyvendinimą dėl vartotojų bendrų interesų valstybėms narėms reikėtų suteikti tinkamų ir veiksmingų žalos atlyginimo ir teisių gynimo kreipiantis į kompetentingą jurisdikciją priemones.

2013 m. gegužės 22 d., Briuselis

*Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto
pirmininkas*

Henri MALOSSE

⁽⁹⁾ Pavyzdžiui, kaip Reglamente (EB) Nr. 1071/2009 (OL L 300, 2009 11 14, p. 51).